

РЕШЕНИЕ

№ 87

гр. София, 07.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 01.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **5912** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] чрез упълномощен представител, срещу Решение № 224/20.05.2020г. по преписка № 688/2018г. на Комисията за защита от дискриминация /КЗД, Комисията/. В жалбата се твърди, че решението е неправилно, постановено в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Претендира се отмяна на оспореното решение и присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата.

Ответникът – Комисия за защита от дискриминация чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Баки Х. не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

На 06.07.2018г. на основание чл.40, ал.2 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр./ във вр. с §6 от ПЗР на Закон за интеграция на хората с увреждания /ЗИХУ/, отм. от 01.01.2019г. и в изпълнение на Решение на КЗД от 10.11.2017г. за провеждане на кампания "Достъпна България" и заповед от 20.03.2018г. на председателя на КЗД е

извършена проверка на състоянието на архитектурната достъпност на обект: пощенска станция /ПС/ 8120, [населено място], обл.Б.. За проверката е съставен Констативен протокол /КП/, в който е отразено, че ПС се намира в сграда на [община], на първия етаж, като от тротоара до входната врата има 5 стъпала, което прави достъпа на хора с увреждания невъзможен. Посочено е също, че от улицата до тротоара има скъсяване. По време на проверката са направени 2 броя снимки, приложени към протокола. Проверката е извършена в присъствието на началника на ПС, който отказал да подпише протокола.

Във връзка с отразеното в КП зам. председателят на КЗД - Баки Х. приел, че са налице данни за нарушение по смисъла на чл.5, пр.посл. от 33Дискр. във вр. с §1, т.7 и т.8 от ДР на 33Дискр. и с Доклад от 17.12.2018г. е предложил на членовете на КЗД да бъде образувано производство за защита от дискриминация по признак "увреждане".

На 18.12.2018г. е проведено редовно заседание на КЗД, на което са разгледани доклади за самосезиране във връзка с кампания "Достъпна България", вкл. на изготвения от Б.Х. Доклад за ПС [населено място] и е решено освен специализирания Пети състав да се образува и друг състав - АД НОС, който също да разглежда решенията за самосезиране.

С разпореждане № 1531/28.12.2018г. председателят на КЗД е образувал преписка с № 688/2018г. по описа на Комисията за производство по глава четвърта от 33Дискр. по признак „увреждане“. Преписката е разпределена за разглеждане от АД НОС заседателен състав. С разпореждането е указана доказателствената тежест на ответната страна, както и че страните са длъжни да оказват съдействие на КЗД при събиране на доказателства, както и да представят доказателства, които се намират при тях.

Проведено е проучване по реда на чл.55 - чл.59 от 33Дискр., като било изискано становище, информация и доказателства от ответната страна - [фирма].

В КЗД на 12.02.2019г. е постъпило становище от страна на [фирма], в което е посочено следното: ПС К. е разположена в двуетажна масивна сграда, като [фирма], съгласно А. №1023/05.08.1950г., разделителен протокол от 20.01.1994г. и справка за разделяне на площите, притежават част от първия етаж и от сградата с площ от 143,30 кв.м., с общи части 5,95 кв.м., които площи представляват 14,56% от общите части на сградата. Достъпът до ПС се осъществява самостоятелно през изграден вход, като се преминава през няколко стъпала. Дадени са указания на директорите на регионалните управления на [фирма] да съдействат на клиенти в неравностойно положение за преодоляване на неудобствата. Предприети са и съответни мерки в тази насока - в ПС [населено място] е поставена указателна табела за монтиран на достъпно място звънец, който да се използва в случаите на невъзможност на хората с увреждания да ползват пощенски услуги поради високи входни стъпала и е изпратено писмо до кмета на [община] с молба за съдействие за решаване на проблема и осигуряване на достъпност до сградата. Посочено е също, че пенсиите може да бъдат изплащани в домовете на пенсионерите след направено искане от съответното лице до началника на пощенската станция, ако лицето получава пенсия за трайно намалена работоспособност - вид и степен на увреждане или има навършена 68 годишна възраст. В тази връзка е направено искане за прекратяване на преписката. Към становището са приложени цитираните документи и два броя снимки.

Изготвен е доклад – заключение /л. 34/. Проведено е заседание на 11.07.2019 г., на което е разяснена целта на помирителното производство. Ответникът не е приел и

производството е продължило по общия ред. В заседанието ответникът е представил писмо от [фирма] и снимков материал в уверение на това, че са предприети действия за осигуряване на достъпна архитектурна среда на ПС [населено място] и е монтирана рампа за инвалидни колички. Съставът е изпитал колебания в квалифицирането на съоръжението и е задължил регионалния представител за област Б. да направи повторна проверка, да изготви констативен протокол на обекта и въз основа на протокола да изготви докладна записка, с която да уведоми състава има ли изградена достъпна архитектурна среда, съгласно чл.5 от ЗЗДискр. Насрочено е следващо заседание за 03.10.2019г. След това страните са призовани за дата 18.10.2019г.

Съставен е протокол за оглед на ПС [населено място], извършен на 16.10.2019г. от регионалния представител за област Б.. Установено е следното: сградата, в която се помещава ПС [населено място] е в ремонт, прави се външно саниране и се полагат тротоарни плочи. Същата година е сложена постоянна рампа за инвалидни колички, която е демонтирана, поради ремонта. Липсва парапет за улесняване на хората с нарушена мобилност. Има поставена инструкция със звънец, който поради ремонта е свален. Неразделна част от протокола са 6 броя снимки. Огледът е извършен в присъствието на началника на ПС [населено място], на който е връчен препис от протокола.

На 17.10.2018г. е изготвена докладна записка от регионалния представител за Б., в която е посочил, че сградата, в която се намира ПС в [населено място] е в ремонт и са свалени постоянните рампи /две релси/. В момента на проверката услугите на клона е ползвала жена с увреждане, която поради липса на парапети не могла самостоятелно да се качи по стълбите и да слезе без помощта, която ѝ оказали служителките. Констатирано е наличие на поставена инструкция със звънец, който в момента бил демонтиран. Регионалният представител е предложил след приключване на ремонта отново да се направи проверка на обекта, с цел да се установи реалното състояние на достъпността и дали са сложени парапети, за което настояват хората с увреждания в [населено място]. Посочено е, че в пощенския клон гражданите плащат ток, вода, интернет и др. услуги и там получават и пенсиите си.

На 16.01.2020г. е проведено поредно заседание на състава. Представени са доказателства от ответника и преписката е обявена за решаване.

Въз основа на събраните по преписката писмени доказателства и становища на страните, решаващият състав на КЗД, е постановил оспореното Решение № 224/20.05.2020г. С него е установено, че при осъществяване на дейността на обект ПС [населено място] не са спазени разпоредбите на чл.9 от Конвенцията за правата на хората с увреждания, както и чл.4, ал.1 от ЗЗДискр., с което е нарушена разпоредбата на чл.37, ал.2 от ЗЗДискр. и е завършен акт на дискриминация по смисъла на чл.5 от ЗЗДискр. С решението на основание чл.47, т.3 във вр. с чл.80, ал.2 от ЗЗДискр. на [фирма], поради установена дискриминация по признак "увреждане" е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. и на основание чл.47, т.4 от ЗЗДискр. е предписано в тримесечен срок от постановяване на решението [фирма] да предприеме необходимите действия за изграждане на достъпна архитектурна среда осигуряваща свободен и самостоятелен независим достъп на лица, включително с ограничена подвижност до ПС [населено място].

Решението е съобщено на дружеството жалбоподател на 27.05.2020г. Жалбата е регистрирана в КЗД на 08.06.2020г.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е допустима. Подадена е в срок и от адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решението е постановено от компетентен орган – Комисията за защита от дискриминация, заседателен състав, конституиран съгласно разпореждане на председателя на КЗД за образуване на преписка и последващо разпределяне на същия състав в изпълнение на нормата на чл.54 от ЗЗДискр.

Оспореното решение е издадено при спазване на установената от закона писмена форма и съдържа предписаните в чл.66 от ЗЗДискр. реквизити. Не са извършени съществени нарушения на административно производствените правила, съставляващи отменителни основания. Изложени са фактическите и правни основания за издаването на акта, поради което формата му позволява ефективна съдебна проверка на материалната му законосъобразност. При издаването на решението са спазени специалните административнопроизводствени правила, установени в чл.50 - чл.70 от ЗЗДискр. В съответствие с чл.50, т.2 от ЗЗДискр. производството е започнало по инициатива на КЗД. Съгласно чл. 54 от ЗЗДискр. преписката е разпределена на състав и е определен докладчик.

Компетентността на КЗД е уредена в разпоредбата на чл. 47 ЗЗДискр., където са регламентирани правомощията, с които разполага при решаването на визираните в същия текст въпроси, в качеството ѝ на независим специализиран държавен орган, осигуряващ предотвратяване на дискриминация, защита от дискриминация и равенство на възможностите. В случая решаващият състав е ползвал правомощията си по чл.47, т.3 и т.4 от ЗЗДискр. Жалбоподателят е санкциониран за извършено нарушение на чл.5 от ЗЗДискр. във вр. с чл.37, ал.2 от същия закон, по защитен признак "увреждане".

На 26.01.2012г. България е ратифицирала Конвенцията за правата на хората с увреждания, която посочва основните принципи, върху които следва да се опира българският законодател за защита на правата на хората с увреждания, както и при създаването на условия за интеграцията и изравняване на възможностите на тези хора. Съгласно чл.2 от Конвенцията "дискриминация по признак на увреждане" означава всякакво правене на разлика, всякакви ограничения или изключения, основаващи се на увреждане, имащи за цел или последица нарушаване или отменяне на зачитането, признаването или равноправното упражняване на всички права на човека и основни свободи в политическата, икономическата, социалната, културната, гражданската или всяка друга област. Това включва всякакви форми на дискриминация, включително отказ за предоставяне на разумни улеснения.

Изискването за достъпност на архитектурната среда е въведено с чл. 9 от Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания. Държавите, ратифицирали конвенцията, са длъжни да предприемат мерки, които да идентифицират и премахват всякакви пречки и прегради пред достъпността по отношение на: а/ сгради, пътища, транспортни и всякакви други открити и закрити съоръжения, включително училища, жилищни постройки, здравни заведения и работни места; б/ информационни, комуникационни и други услуги, включително информационни системи и услуги за спешна помощ.

Нормата на чл.4 от ЗЗДискр. забранява всяка пряка или непряка дискриминация, основана на признак "увреждане". Разпоредбата на чл.5 от ЗЗДискр. определя като

дискриминация изграждането и поддържането на архитектурна среда, която затруднява достъпа на лица с увреждания до публични места. Законът не дава дефиниция какво се разбира под публично място. Това понятие следва да се тълкува, изхождайки от целта на ЗЗДискр. и в съответствие с чл.9 от Конвенцията за правата на хората с увреждания. Съгласно цитираната норма от Конвенцията целта е да се даде възможност на хората с увреждания да живеят самостоятелно и да участват пълноценно във всички аспекти на живота, като имат достъп до всички удобства и услуги, отворени или предназначени за широката общественост, както в градските, така и в селските райони. От изложеното следва, че сградата, в която се предоставят предлаганите пощенски услуги от жалбоподателя, може да се определи като публично място.

Забраната по чл.5 от ЗЗДискр. е абсолютна, поради което не може да бъде оправдана с аргументи за съсобствеността върху сградата и с размера на идеалните части на жалбоподателя от общите части. Адресат на забраната са всички правни субекти, които осъществяват контрол върху публичното място - независимо дали тези субекти са публични или частни.

Адресати на задължението за изграждане на достъпна среда са всички собственици и наематели, които осъществяват експлоатация на обществени обекти.

Съгласно §1, т.2 от ДР на Наредба №4 от 01.07.2009г. за проектиране, изпълнение и поддържане на строежите в съответствие с изискванията за достъпна среда на населението, включително за хората с увреждания "достъпна среда" е среда в урбанизираните територии, сградите и съоръженията, която всеки човек с намалена подвижност, със или без увреждания може да ползва свободно и самостоятелно.

За жалбоподателя като доставчик на обществени услуги и съсобственик на сградата, в която се намира процесното помещение, съществува задължение за осигуряване на достъпна среда, включително за лица със затруднена двигателна подвижност.

В конкретния случай в обект - ПС, с адрес [населено място] е липсвала изградена достъпна архитектурна среда за хора с двигателни увреждания. Тези обстоятелства са установени с протокол от 06.07.2018г., съставен от служители на КЗД при извършена проверка, от който е видно, че достъпът до входната врата на ПС е опосреден от 5 броя стъпала и това прави достъпа на хора с увреждания невъзможен. Действително в хода на производството са представени доказателства за поставена рампа - две метални релси, но при извършване на втора проверка от служители на КЗД на 16.10.2019г. е установено, че рампата, респ. двете метални релси са демонтирани. Констатацията за липса на изградена достъпна архитектурна среда за хора с увреждания не е опровергана и с представените от процесуалния представител на [фирма] доказателства в проведеното на 16.01.2020г. заседание на състава - фактура за покупка на рифелова ламарина и снимка на рампа пред ПС [населено място] /л.89, л.88/, изградена с закупената ламарина.Видно от съставения за това заседание протокол дори представителят на [фирма] е признал, че обективизираната на представената снимка рампа е неизползваема /л.92,93/. Изискванията за достъпна среда не са изпълнени и с поставената инструкция със звънец. От една страна тази мярка е недостатъчна, а от друга към 16.10.2019г. вече е била неизползваема. Доказателства, че към датата на приключване на административното производство използването ѝ е било възстановено не са представени. Такива не са представени и към приключване на съдебното производство пред настоящата инстанция. Ето защо нарушението правилно е квалифицирано от КЗД като пряка дискриминация по

признак "уреждане", съобразно чл.4, ал.2 във вр. с чл.5 от ЗЗДискр. Нарушена е разпоредбата на чл.37, ал.2 от ЗЗДискр.

Представените в настоящото производство писмени доказателства: протокол от 16.10.2019г. и длъжностна характеристика за длъжността "началник пощенска станция" не променят констатациите на административния орган. Представената снимка, на която е заснета рампа от две метални релси върху стъпалата пред ПС [населено място] също не опровергава извода за допуснато нарушение от жалбоподателя, изразяващо се в неизпълнение на изискванията за осигуряване на достъпна архитектурна среда, към датата на извършване на проверката на КЗД - 06.07.2018г. и към датата на постановяване на оспореното решение. Доказателства, удостоверяващи датата, на която е направена снимката не са представени. Предвид останалите доказателства може да се обоснове извод, че снимката, копие на която е представено в съдебно заседание на 01.10.2020г. е идентична с представената пред административния орган на 11.07.2019г. или е направена след постановяване на оспореното решение. И в двата случая снимката не обуславя извод за незаконосъобразност на оспореното решение. В първия, защото след поставянето ѝ рампата е била демонтирана и към момента на постановяване на решението не е била възстановена в показания на снимката вид. Към този момент рампата е била във вида показан на снимката на л.88 от делото. Във втория случай снимката води до извод, че жалбоподателят е предприел действия в изпълнение на предписанието на КЗД да вземе необходимите мерки за изграждане на достъпна архитектурна среда, осигуряваща свободен и самостоятелен достъп на лица, включително и с ограничена подвижност до сградата на Пощенска станция в [населено място], което действие не е основание за отмяна на решението.

Съдът намира представената от жалбоподателя съдебна практика за неотнормирана към настоящия казус. Видно от постановеното по адм.д. № 1794/2020г. по описа на ВАС решение доказателствата за отстраняване на констатираните нарушения от КЗД за поддържане на архитектурна среда, която затруднява достъпа на лица с увреждания до обекта, са били представени преди постановяване на решението на КЗД, а не след това, както е в настоящия случай.

Правилно на основание чл.80, ал.2 от ЗЗДискр. органът е наложил имуществена санкция на жалбоподателя. За определяне размера на санкцията са взети предвид разпоредбите на чл.,27, ал.2 от ЗАНН, чл.15 от Директива 2000/43/ЕС, чл.17 от Директива 2000/78/ЕС/, поредността на нарушението и определяемият кръг на засегнатите лица от

нарушението. Съдът намира, че с така определения размер на санкцията - 1000 лв., под предвидения в закона среден размер ще се предотврати за в бъдеще допускането на дискриминация и жалбоподателят ще се мотивира да поддържа достъпна архитектурна среда.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че обективизираната в КП проверка от служители на КЗД е започнала на правно основание, което не съществува, както и че за да бъде наложена санкцията по чл.84 от ЗЗДискр. задължителна предпоставка е съставянето преди това на акт за установяване на административно нарушение по реда на ЗАНН. Действително към датата на постановяване на оспореното решение §6 от ПЗР на ЗИХУ е бил отменен, но към момента на извършване на проверката и установяването на нарушението с КП - 06.07.2018г. законът е бил действащ. При санкциониране на виновно лице за нарушение по смисъла на чл. 55, ал. 2 ЗЗДискр. задължителен елемент от производството по налагане на административно наказание "глоба" е съставянето на акт за установяване на нарушението /чл.84, ал.1 от ЗЗДискр./, т. к. за неуредените в раздел "Административно-наказателни разпоредби" на ЗЗДискр. въпроси се прилагат субсидиарно правилата на Закона за административните нарушения и наказания /чл.84, ал.3 от същия закон/. В тези случаи липсата на констативен акт е съществено нарушение на административнопроизводствените правила, т. к. изискването на чл.84 от ЗЗДискр. се отнася до установяването на административни нарушения, които не са свързани със самия предмет на производството за защита от дискриминация по същество /респ. с въпроса извършена ли е дискриминация или не/, а касаят неспазване на процедурните правила или други задължения във връзка с производството пред КЗД, за които не се провежда процедурата по Глава четвърта, Раздел първи от ЗЗДискр. По изложените причини доводите на жалбоподателя за наличие на нарушения на процесуалните правила при постановяване на оспорения административен акт в частта, с която е наложена санкцията са неоснователни.

Предвид изложеното оспореното решение е законосъобразно. Жалбата е неоснователна.

Предвид изхода на правния спор основателна е претенцията на ответника за присъждане на разноски на основание чл.143, ал.4 от АПК във вр. с чл.78, ал.8 от ГПК в размер на 100,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], [жилищен адрес] срещу Решение № 224/20.05.2020г. по преписка № 688/2018г. на Комисията за защита от дискриминация, с адрес в [населено място].

ОСЪЖДА [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], [жилищен адрес] да заплати на Комисията за защита от дискриминация, с адрес в [населено място] сумата 100,00 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-ет дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: